

ಆಧಾರಿತ ಪಠ್ಯ, ಅದನ್ನಷ್ಟೇ ಬೋಧಿಸಿದರೆ ಸಾಕೆನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ, ಒಂದು ದಿನದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಬಿರ ನಡೆಸಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ರೋಗಿಗಳ ರೋಗಗಳು ವಾಸಿಯಾದವು ಎನ್ನುವಂತಹ ಭ್ರಮೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಲಿಕೆಯಾಯಿತೆಂಬ ಕಡತ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ, ಸುತ್ತೋಲೆಗಳಿಂದ ಉದ್ದೇಶ ನೆರವೇರಿತೆಂಬ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕು. ಆಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಪಥ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಬಾರದು, ಸ್ನೇಹಿಯಾಗಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೌಖ್ಯದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅರಿವಿಗೆ ಪ್ರೇರಕ, ವೇಗವರ್ಧಕವಾಗಬೇಕು.

ಶಾಲೆಯಿಂದ ಕಾಲೇಜಿನವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಡುವಿನ ಸೌಹಾರ್ದ ಸ್ನೇಹಮಯ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗೆಂದೆ ಎಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲಿ ಮಂಥನ ನಡೆದು, ಅಹಮಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಜ ಆದರ್ಶ ಅಧ್ಯಾಪಕರ (ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯರೂ) ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಸ್ವಯಂನೈತಿಕತೆಯ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಮೂಡಿಸುವುದಾಗಬೇಕು. ನಂತರ ಸಂವಹನಗೊಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಘಿಕರೂಪ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಇದು ಪುಕ್ಕಟೆ ಪುರಾಣವೆಂದು ಅನ್ನಿಸುವುದು. ಮನದಾಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 'ಗುರು' ಎಂಬುದರ ಭಾವಸಹಿತ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿಸಿದಾಗ ಪುಕ್ಕಟೆ ಪುರಾಣವೆನಿಸಿದ್ದು ಹೊಣೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ 'ಚರಿತ್ರೆ' (ಕ್ಯಾರಿಕರ್) ಆಗುವುದು ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕ ಶಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹೊರಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೂ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ, ಆ ಶಿಕ್ಷಕನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ-ಮರ್ಯಾದೆ ಎರಡನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. 'ತುಟಿಗೆ ಮೀರಿದ ಹಲ್ಲು' ಎಂಬಂತಹ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯವರನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆಡಿದ ಮಾತಿದು.

ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ದುರದೃಷ್ಟವೋ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ, ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಸಗಿಯೂ ಬಚಾವಾದ ನಾಲ್ವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಆಪ್ತ ಮಾತುಕತೆಯ ನಂತರ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಕಂಡಿತು. ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ 'ಗಂಡಸುತನ' ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರ ಕಂಡಿತು. ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ನೀರು ಸುರಿದ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ವ್ಯಾಧಿ ಸೋಕಿದಾಗಲಷ್ಟೇ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿದ್ದು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಧನಮದು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಹಣ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಭಾವದ ಭಂಡತನವಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪರಾವಲಂಬಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಿ. ಸಾಮಾಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರೇರಕಗಳು. ಇಂತಹವರನ್ನು ಮೊದಲು ಕೌಟುಂಬಿಕವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಅದನ್ನೂ ಮೀರಿದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು. ದುಷ್ಟ ಹೃದಯ ಮೃದುವಾಗುವುದು ತೀವ್ರ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದಾಗಲೇ. ಪರಿವರ್ತನೆ, ಸಮಾಜ ಬಯಸುವ ಪರಿವರ್ತನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ದಿನಗಳು ಬೇಕು. ಪರಿವರ್ತನೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರ. ಅದೇ ಕಠಿಣ ಕೆಲಸ ಕೂಡ. ಆದರೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಸಮಯವಿದು. ಈಗ ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಂಯಮದಿಂದ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳದೆ ಏನು? ನಾವಷ್ಟು ಬೇಜವಾಬ್ದಾರರೆ? ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಕ ಸಮುದಾಯ ಸಿಟ್ಟನ್ನೋ ವ್ಯಂಗ್ಯವನ್ನೋ ಹೊರ ಹಾಕಬಹುದು. ನಾನು ಹೊರಗಿನವನಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೀರ್ಘ ಅಧ್ಯಾಪನದ ಅನುಭವಗಳ ಗಂಟು ಹೆಗಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದು. ವೃತ್ತಿಯ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡನಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 80ರಷ್ಟು ಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಈಗಲೂ ಖುದ್ದು, ವಿವಿಧ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕವಿದೆ. ಅವರ ಹೆಂಡಿರು, ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಕ್ಷೇಮ, ಶಿಕ್ಷಣ, ನಡವಳಿಕೆ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು 'ತಪ್ಪುದಾರಿ' ಹಿಡಿದವರೆಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆತಂದು 'ಮಾತನಾಡಿಸಲು' ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದುಂಟು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ನನಗೆ ಕಿರಿಮಿತ್ರರು. ಇಷ್ಟರಾಚೆಯೂ ಇದು 'ಒಳ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕಠಿಣ ಸಾಧನೆ' ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಗುರು ಎನಿಸಿಕೊಂಡವನಿಂದ 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ವಿರೋಧಿ ಅಥವಾ ಕ್ರೌರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆ'ಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಡೆಯಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಸಂಯಮದ ನಡವಳಿಕೆಯ ಕಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಸಂಯಮವಿರುತ್ತದೋ ಆಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಕ್ರಿಯಾಲೀಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಮಾಜದ ಕಟಕಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್ ಸರಿಯೇ?

ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಕರಣದ ನಾಲ್ವರು ಆರೋಪಿಗಳನ್ನು ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್‌ಗೆ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಜನರು ದೇಶವ್ಯಾಪಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತ ಆರೋಪಿಗಳು ನಿಶ್ಚಸ್ತಧಾರಿಗಳು. ಅವರನ್ನು ಘಟನಾ ಸ್ಥಳದ ಮಹಜರ್ ಮಾಡಲು ಪೊಲೀಸರು ತಮ್ಮ ಸುವರ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಇದು ನಡೆದಿದೆ. ಅಪರಾಧ ನಡೆದ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಸಮಯ ವಿವರವನ್ನು ಆರೋಪಿಗಳು ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಪೊಲೀಸರು ಚಿತ್ರೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್ ಆಗಿದೆ. ಪೊಲೀಸರ ಕಸ್ತಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅನುಮಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಏಕಾಏಕಿ ಗುಂಡಿನ ದಾಳಿ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಉಗ್ರ ಶಿಕ್ಷೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಉದಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ದೂರು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಹೇರಿದರೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಕಳಂಕದ ವಿಷಯ. ಆರೋಪಿಗಳು ಎಸಗಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯ. ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದರೆ ಸಮರ್ಪಕ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾವೋವಾದಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಆಂಧ್ರ, ಕೇರಳ, ಛತ್ತೀಸಗಢ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಒಡಿಷಾ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಜಮ್ಮುಕಾಶ್ಮೀರ, ಮಣಿಪುರ ಮತ್ತು ಅಸ್ಸಾಂನ ಗಡಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ನಕಲಿ ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಕೀಲರು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್ ಮಾಡಿದ ಪೊಲೀಸರ ವಿರುದ್ಧ ಐಪಿಸಿ 302 (ಅಂದರೆ ಕೊಲೆ) ಪ್ರಕರಣ ದಾಖಲಾಗಬೇಕು.

ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸರನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪೊಲೀಸರು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಸಮೇತ ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್ ನಡೆಸಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶಂಸೆಯ ಜೊತೆ ಬಹುಮಾನ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೂ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ತೂತುಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎನ್‌ಕೌಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಸತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸಿದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಮಧುರೈ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಪೀಠ ನೀಡಿದ ಆದೇಶವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು.

-ಶಿವಮಣಿ, ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೋರಾಟಗಾರ